

A titkosság fenntartásának problematikája a 21. század infokommunikációs környezetében

Mezei József - NKE RTK NBI Polgári Nemzetbiztonsági Tanszék

A titkosszolgálatok elnevezésükben is viselik egyik fő jellemzőjüket, a titkosságot. Ezen speciális szolgálatok jelentőségét a hatalmi struktúrákban elsődlegesen a titkos tevékenységük adja. Az amerikai szakmai álláspont szerint, az ennek részét képező információgyűjtés az állam eredményes működését szolgálja, amely kapcsán fontos szempont, hogy azokat úgy szerzik be, hogy az harmadik fél előtt rejtve marad, így biztosítják a kormány számára a döntési előnyt. Hasonlóan ehhez a felfogáshoz, a fedett műveleteket is úgy hajtják végre, hogy az a nyilvánosság előtt hihetően tagadható legyen.

Annak érdekében, hogy a fentiek megvalósulhassanak a titkosszolgálatok speciális eszközöket és módszereket alkalmazhatnak, működésük és az azzal kapcsolatosan keletkező adatok jelentős része a minősítési rendszerek használata eredményeként nem ismerhető meg a nyilvánosság számára. Ezen kivételezett helyzet miatt a kormányokat és a szolgálatokat a gyakran éri kritika.

Az információtechnológia és a távközlés 20. század végi és 21. század eleji fejlődése, illetve a kettő integrációja és ezek széles körű elterjedése és alkalmazása jelentősen kibővítette például az információk gyűjtési -, tárolási -, továbbítási lehetőségeit. Ezek viszont – az információ központi szerepe okán – komoly változást eredményeztek a titkosszolgálatok működésében is, ami többek között érintette a titkos információgyűjtés eljárásait, módszereit, és a saját titkok megvédésével kapcsolatos feladatokat is.

Az előadás keretében azon körülményekkel kívánok foglalkozni, amelyek megnehezítik a titkosszolgálatok számára egyik fő jellemzőjük, a titkosság fenntartását a 21. század infokommunikációs környezetében.